گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۷۹۶۰
یکشنبه ۹ دی ۱۴۰۳ ۶:۳۴

روایتی ماندگار از «فداکاری‌های مدینه»

زنده‌یاد «مدینه کاظم‌زاده»، معلمی از دیار لامرد است که پس از سال‌ها خدمت خالصانه و عشق به تعلیم و تربیت، در حالی از دنیا رفت که یاد و خاطره‌ای جاودان از خود به‌جای گذاشت.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، در دنیایی که معلمان اغلب در میان آمارها و اعداد گم می‌شوند، قصه‌هایی از جنس فداکاری و ایثار، روح تعلیم و تربیت را به تصویر می‌کشد.

نمونه روشن این فداکاری‌ها، زندگی زنده‌یاد «مدینه کاظم‌زاده»، مدیر مهربان و دلسوز مدرسه ام ابیها دهستان سیگار، معلمی که از دیار شهرستان لامرد است که پس از سال‌ها خدمت خالصانه و عشق به تعلیم و تربیت، در حالی از دنیا رفت که یاد و خاطره‌ای جاودان از خود به‌جای گذاشت.

داستان زنده‌یاد مدینه کاظم‌زاده، معلمی از دیار دهستان سیگار از توابع شهرستان لامرد فارس، از آن دست روایت‌هایی است که مرز میان شغل و عشق را در هم می‌شکند، او هم آموزگار دانش‌آموزانش بود، هم مادری دلسوز، همراهی بی‌منت و چراغ امیدی برای جامعه که به مهربانی و انسان‌دوستی نیاز دارد.

زندگی این بانوی فرهیخته، تجسمی از آموزه‌های اخلاقی و فرهنگی بود که هر معلم آرزو دارد به دانش‌آموزان خود بیاموزد.

از تلاش برای بهبود وضعیت مدرسه و حمایت از دانش‌آموزان کم‌برخوردار گرفته تا فراهم‌سازی جهیزیه برای نوعروسان و ترویج سنت حسنه ازدواج، همه و همه نشان از روح بزرگ و نگاهی فراتر از درس و کتاب داشت.

در کوچه پس کوچه های سیگار، هنوز صدای او شنیده می‌شود که با گشاده‌رویی به استقبال مشکلات می‌رفت و با لبخندی رضایت‌بخش، بار سنگین نیازمندان را سبک می‌کرد.

او برای دانش‌آموزانش نه فقط مدیر آموزشگاه و معلم، که الگوی زندگی بود؛ الگویی که نشان می‌داد عشق و تعهد می‌تواند از کلاس‌های کوچک مدارس تا قلب بزرگ یک جامعه گسترده شود.

معلمی فراتر از کلاس درس

«مدینه کاظم‌زاده»، معلمی بود که رسالت خود را محدود به آموزش در کلاس درس نمی‌دید. او با نگاهی فراتر از تکالیف رسمی و اداری، محوریت کار خود را بر تربیت انسانی و گسترش مهربانی بنا کرده بود.

تأمین جهیزیه برای دختران نیازمند، کمک به مستمندان، ترویج سنت حسنه ازدواج، حمایت از دانش‌آموزان کم‌برخوردار و حتی تعمیر مدرسه از جمله فعالیت‌های بی‌شمار او بود که فراتر از وظایف رسمی یک معلم به شمار می‌رود.

به گفته خانم موسوی، همکار و همراه این معلم نمونه، «خانم کاظم‌زاده به قوانین و بخشنامه‌ها تنها به‌عنوان راهنما نگاه می‌کرد و قلب و دل دانش‌آموزان محور اصلی تصمیمات او بود. او تمام توان خود را برای پیشرفت تحصیلی و اخلاقی دانش‌آموزانش به کار می‌گرفت و حتی برای تأمین نیازهای آن‌ها از هزینه‌های شخصی و حمایت‌های خانوادگی بهره می‌برد.»

مهربانی که به قلب‌ها راه یافت

آنچه خانم کاظم‌زاده را در میان همکاران، دانش‌آموزان و اهالی روستای زادگاهش برجسته می‌کرد، روحیه مهربانی و ایثار بی‌پایان او بود.

او با اقدامات کوچک و بزرگ، نقش یک مادر، راهنما و حامی را برای بسیاری ایفا کرد. در حوزه آموزش، او علاوه بر اینکه دانش‌آموزان را برای شرکت در کلاس‌های کنکور و آزمون‌های مختلف حمایت می‌کرد، آرامش و رفاه آن‌ها را نیز در اولویت قرار می‌داد.

از نگاه همکارانش، او مدیری بود که حتی با دست خالی به بازسازی و تجهیز مدارس می‌پرداخت و با ایمان و اعتماد به کمک الهی، از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کرد. او معتقد بود مدرسه خانه اول دانش‌آموزان است و باید بهترین امکانات را برای تربیت آن‌ها فراهم کرد.

ادامه فداکاری در جامعه

خانم کاظم‌زاده نه‌فقط در محیط مدرسه، که در محل روستای خود و مناطق اطراف نیز به مثابه یک چراغ روشنایی بخش عمل می‌کرد. او با ایجاد یک

خیریه خانوادگی به نام مرحوم پدرش حاج علی کاظم‌زاده، بسته‌های معیشتی و تحصیلی را بین نیازمندان توزیع می‌کرد.

در حوزه ازدواج نیز، او با فراهم کردن جهیزیه برای نوعروسان و حتی هدیه دادن وسایلی نظیر جاروبرقی و سرخ‌کن، توانسته بود بیش از صد ازدواج موفق را سامان دهد. این اقدامات نشان از دغدغه‌مندی او برای توسعه فرهنگی و اجتماعی جامعه داشت.

الگویی برای نسل امروز و آینده

مدینه کاظم‌زاده، الگویی بی‌بدیل از ترکیب تعهد حرفه‌ای، انسان‌دوستی و تلاش برای ساختن جامعه‌ای بهتر بود. او در میان دانش‌آموزانش به «کاظی جون» معروف بود؛ لقبی که نشان‌دهنده عشق و احترام عمیق آن‌ها به او بود.

فداکاری‌های این معلم فرهیخته، نه‌تنها در کتاب‌های تاریخ ثبت خواهد شد، بلکه در قلب‌هایی که از مهر او بهره‌مند شدند نیز جاودانه خواهد ماند.

به گزارش محمود صابری زاده دستیار رسانه ای و خبرنگار استان فارس، امروز، جامعه فرهنگی کشور بیش از هر زمان دیگر به الگویی چون او نیاز دارد تا مفهوم واقعی معلمی را از نو تعریف کند؛ معلمی که فراتر از تدریس، زندگی و امید را به دیگران هدیه می‌دهد.